

[Ulrich.]

parten af de Motorulykker, der forefalder paa vore Veje, og hvorfor sker de? De sker, fordi der kommer et Tidspunkt, da den motorkørende ikke har fuldstændig fri Udsigt over den Færdsel, der foregaar foran ham. Der er et Øjeblik, naar to Motorkøretøjer med fuldt Blus paa Lampen møder hinanden, hvor Førerne, selv om Lygterne er indstillet, som det er paakrævet, er mere eller mindre ude af Stand til at se, hvad der foregaar foran dem.

Naar man nu ved dette og stadig søger at modvirke dette ved at rette paa Lygternes Indstilling, men ved, at dette ikke hjælper, i alt Fald ikke tilstrækkeligt, hvorfor søger man saa ikke at gaa andre og mere naturlige Veje for at forhindre denne Blænding fra modgaaende Lys? Og den Vej, man da efter min Mening bør gaa, er at søge at faa Lyset saaledes beskyttet ved farvet Glas, at Lysvirkningen paa Vejen ikke svækkes, men alligevel Blænding af det modgaaende Køretøj forhindres. Det er muligt, at den højtærede Minister aldrig har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette, men der er noget, der hedder orange-farvet Glas, og hvis man anvender et orange-farvet Glas, vil man kunne køre med lige saa stærkt lysende Lygter, det skal være, det kan ikke genere den Mand, der kommer imod; og man kan da lade Vejen være belyst 50 eller 70 m frem, lige saa meget man vil, saaledes at man har fuldstændigt Overblik over sin Vejbane og kører fuldkommen sikkert.

Vil det ikke være en bedre Vej at gaa end gennem Indstilling af Lygterne stadig at svække Lysvirkningen paa Vejen og stadig at forhindre sig selv i at have fuldstændig fri Oversigt over Vejbanen? Er det ikke bedre at gaa til Anvendelse af farvet Glas, som ikke svækker Lysvirkningen, men som fuldkommen fjerner Blændingsmomentet i Lygteføringen?

Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Der er mange forskellige Maader, det kan løses paa; jeg ved oven i Købet, at der i Øjeblikket er konstrueret et saadant Apparat, som for en ganske billig Penge vil kunne erhverves baade af Cyklister og motorkørende, saaledes at den Slags Ulykker i Fremtiden kan umuliggøres. Alle de ærede Medlemmer af dette Ting, som har færdedes i Automobil paa Landevejene om Natten, har været ude for, at i et givet Øjeblik var Føreren af deres Automobil usikker; der er ikke een, der ikke har været ude for dette. Lad os dog

blive fri for dette Faremoment, for der er i Øjeblikket et Faremoment, enten for Paakørsel af en modgaaende Vogn eller Nedkørsel af forangaaende Færdsel, eller hvad man vil.

I denne Forbindelse vil jeg bede den højtærede Minister overveje, om man alligevel ikke skal gaa til at lade Fodgængerne gaa imod den kørende Færdsel. Jeg ved, det har været under Overvejelse, og jeg for min Part gaar, naar jeg færdes paa en Landevej til Fods, altid imod den kørende Færdsel; saa ser jeg da, hvad der kommer imod mig, og kan vige til Side i rette Tid, men naar jeg gaar i den lovbefalede Side af Kørebanen og hører nogen komme brasende bagved mig, hvad enten det er Motorcyklister eller Automobiler, saa aner jeg ikke, hvor jeg har dem, og inden jeg ser mig for, er jeg maaske kørt ned.

Jeg tror, det er absolut rigtigt og vilde være en absolut Fordel for alle ligefrem at lovbefale: Fodgængerne skal gaa imod den øvrige Færdsel. Naar et Menneske kommer kørende i Bil med stærke Lygter, har han saa dog Fodgængerens Ansigt, som Lyset falder paa, at rette sig efter; men naar han kommer bagfra, har han kun en mørk Frakke, som han ikke ser, før Fodgængerens ligger under Hjulene. Jeg tror, det er en Ting, som bør tages op til Overvejelse.

Hvad angaar Kørehastigheden, som det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne, var inde paa, vil jeg sige, at ogsaa jeg er Tilhænger af at faa faste Regler, som ikke maa overtrædes, fremfor at have Regler i Loven, som alle overtræder. Jeg tror, det er rigtigt at sætte Hastighedsgrænsen noget op og saa overholde den strengt. Det er i Virkeligheden fortvivlende at køre paa vore Landeveje, hvad vi, der sidder i den danske Rigsdag, jo er udsat for hvert Øjeblik, naar vi skal ud til vore Møder; det er forfærdende at se den utilbørlige Hastighed, hvormed mange Biler færdes paa vore Landeveje om Natten. Saa længe Politiet tolererer dette, vil der jo ikke ske nogen Ændring i det. Men forhøjede man de nugældende Hastighedsgrænser og forlangte dem saa samtidig overholdt, vilde der efter min Mening være vundet overordentlig meget derved. At give Kørehastigheden fri kan jeg dog ikke gaa med til.

Nu sagde det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, at han mente ikke, at Færdselskulturen nogen Sinde her i Danmark vilde blive saa stor, at man kunde give Kørehastigheden fri. Jeg har